

τέχνητες ουσίες;

Ερευνητές της

ιατρικής σχολής του πανεπιστημίου της Washington, ανακάλυψαν ότι ένα από τα πιο κοινά γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται σήμερα, μπορεί να τροποποιήσει το πώς διαχειρίζεται ο οργανισμός την ζάχαρη. Σε μια μικρή μελέτη, οι ερευνητές ανέλυσαν την ουσία σουκραλόζη, επί 17 πολύ παχύσαρκων ατόμων, που δεν έπασχαν από διαβήτη και δεν χρησιμοποιούσαν συχνά τεχνητές γλυκαντικές ουσίες.

«Τα αποτελέσματα μας δείχνουν ότι αυτή η τεχνητή γλυκαντική ουσία, δεν είναι αδρανής, αλλά έχει κάποιο αποτέλεσμα», λέγει η συγγραφέας της μελέτης, καθηγήτρια της παθολογίας M.Yanina Perino. «Και **χρειάζεται να κάνουμε περισσότερες μελέτες για να προσδιορίσουμε κατά πόσον αυτή η παρατήρηση σημαίνει ότι η μακρόχρονη για χρήση θα μπορούσε να είναι βλαπτική**».

Η μελέτη είναι διαθέσιμη το έγκυρο ιατρικό περιοδικό Diabetes Care.

Η ομάδα αυτή των ερευνητών, μελέτησε άτομα με μέσο δείκτη μάζας (BMI) πάνω από 42. Ένα άτομο θεωρείται παχύσαρκο, όταν ο BMI φθάνει το 30. Οι ερευνητές χορήγησαν στα άτομα νερό ή σουκραλόζη, πριν τους χορηγηθεί ένα τεστ πρόκλησης της γλυκόζης. Η δόση της γλυκόζης, είναι πολύ παρόμοια με αυτήν που θα ελάμβανε ένα άτομο στο τεστ ανοχής της γλυκόζης. Οι ερευνητές ήθελαν να μάθουν κατά πόσον ο συνδυασμός σουκραλόζης και γλυκόζης, θα μπορούσε να

επιηρεάσει τα επίπεδα της ινσουλίνης και του σακχάρου του αίματος.

«Θέλαμε να μελετήσουμε αυτόν τον πληθυσμό, επειδή αυτές οι γλυκαντικές ουσίες συνιστώνται συχνά σ' αυτούς, σαν ένας τρόπος που θα μπορούσε να κάνει τη διατροφή τους υγιεινότερη, περιορίζοντας την πρόσληψη θερμίδων», δηλώνει η επικεφαλής ερευνητής.

«Όταν τα άτομα της μελέτης ήπιαν την σουκραλόζη, το σάκχαρο του αίματος τους έφθασε σε ένα υψηλότερο σημείο από ότι όταν ήταν νερό μόνο, πριν λάβουν την γλυκόζη. Τα επίπεδα της ινσουλίνης αυξήθηκαν επίσης, 20% υψηλότερα. Συνεπώς, η τεχνητή γλυκαντική ουσία, σχετίζεται με αύξηση της ινσουλίνης στο αίμα και της ανταπόκρισης στην γλυκόζη».

Η αυξημένη ανταπόκριση της ινσουλίνης, θα μπορούσε να θεωρηθεί ένα καλό πράγμα, λέγει η ερευνήτρια, αφού δείχνει ότι το άτομο είναι σε θέση να παρασκευάζει αρκετή ινσουλίνη, ώστε να ελέγχει τα υψηλά επίπεδα της γλυκόζης. Όμως, θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί κακό, επειδή, όταν τα άτομα παράγουν συνεχώς περισσότερη ινσουλίνη, μπορεί να καταστούν ανθεκτικοί στα αποτελέσματα της, μια εξέλιξη που οδηγεί στον διαβήτη τύπου 2.

Όπως δηλώνει η ερευνήτρια «το τι σημαίνουν όλα αυτά για τις καταστάσεις της καθημερινής ζωής, παραμένει ακόμα άγνωστο, όμως τα ευρήματά μας, ενισχύουν την ανάγκη για περισσότερες μελέτες. Το κατά πόσον αυτά τα άμεσα αποτελέσματα της σουκραλόζης θα επηρεάσουν την διαχείριση του σακχάρου από το σώμα μας μακροπρόθεσμα, είναι κάτι το οποίο πρέπει να γνωρίζουμε».

Πηγή: Υγείαonline.gr

*Επιμέλεια θέματος: Συντακτική Ομάδα **Υγείαonline***